

saadan, at Jernbanefunktionærerne eller Post-, Telegraf- og Toldfunktionærerne og alle de andre af Statens Tjenestemænd som faa godt af Loven, putte Pengene i Strømpeskaffer eller grave dem ned i Jorden. Nej, de lade dem flyde, sende dem ud over Landet, lade dem rulle vidt til Fordel for den øvrige Befolkning, lade dem komme i Cirkulation. Jeg tror derfor, at det er en meget kortsynet Politik: altid at holde sig paa det Standpunkt, at man udelukkende skal tænke paa dem, der skulle af med Pengene, thi derved skader man maaske i samme Aandedræt netop dem, som man foregiver, at man navnlig interesserer sig for.

Jeg havde for øvrigt ikke tænkt mig at tage Ordet, men det har dog forekommet mig nødvendigt at fremsætte disse almindelige Betragtninger, fordi de efter min Mening ikke ere blevne fremførte før. Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet, idet jeg havde tænkt mig med de Bemærkninger, jeg vilde gøre vedrørende Enkeltheder, at vente, til de specielle Forslag kom for. Men da alle andre ærede Medlemmer tale om alle 13 Lovforslag paa en Gang, maa jeg ogsaa med i Kehrausen og tale om de Ting, jeg vil have sagt, da jeg ellers er bange for ganske at drukne i den summariske Behandling, Lovforslagene ville faa, naar Hoveddebatten er til Ende.

Jeg vilde gerne gøre mig til Talsmand for en Gruppe af Arbejdere, jeg gentagne Gange har haft den Ære at tale om her i Tinget, nemlig Holmens faste Folk. Jeg kan for saa vidt gøre det ret kort, som den højtærede Minister i Gaar, da han omtalte det samme Spørgsmaal, indtog et ikke uvelvilligt Standpunkt — i hvert Fald om det Spørgsmaal, jeg her vil berøre —, og stillede i Udsigt, at man jo vilde kunne behandle saadanne Spørgsmaal i Udvalget, hvad han gerne vilde medvirke til. Naar man nu vil ligesom gøre rent Bord og søge at skaffe sig Ro for længere Tid, kan det ikke undgaa at vække Forundring, at man samtidig med, at man taler højt om den Ro, man tilstræber, fuldstændig lader ude af Betragtning en meget stor Gruppe af Statsarbejdere og Statsfunktionærer, nemlig de af mig omtalte Folk paa Holmen. Der er Lønninger, som oppebæres af Haandvær-

kere i fjerde Lønningsklasse, paa ikke en Gang 900 Kr., og de opnaa i første Klasse kun godt 1,000 Kr. Det vil man dog vist erkende er nu om Dage en for ringe Løn for Folk, der have anvendt nogen Tid paa deres Uddannelse og give Staten det Arbejde, de ere i Stand til at yde. Fyrbødere og Værftsarbejdere have 912 Kr., og det er skam ogsaa en Løn, som i sig selv er for ringe til at ernære sig og Familie for i en stor By. Derfor undrer det mig, naar man taler saa meget om Uro og nu vil tilstræbe en varigere Situation, at man saa ganske lader ude af Betragtning hele denne Gruppe af Personer. Det er mig bekendt, at der fra de faste Arbejdere til den højtærede Konseilspræsident i hans Egenskab af Marineminister er indsendt et Andragende, gaaende ud paa at forhøje Lønningerne for de faste Haandværkere, Fyrbødere og Værftsarbejdsmand, og at der i Andragendet navnlig er gjort gældende, at et meget stort Antal af de faste Arbejdere ere i deres Virksomhed stillede paa ganske samme Maade som de Funktionærer, om hvilke der lovgives i de fire Etater, hvorfør man har henstillet til Ministeren, at Haandværkerne bleve satte i 4de Lønningsklasse med en Begyndelsesløn af 1,410 Kr., Fyrbøderne i 3die med en Begyndelsesløn af 1,350 Kr. og Værftsarbejderne i 1ste med 1,260 Kr. som Begyndelsesløn. Jeg skal give dette Andragende min varmeste og bedste anbefaling og haaber, naar dette Spørgsmaal kommer frem i Udvalget, hvad det sikkert maa, at da ogsaa Udvalget vil se velvilligt paa det og samarbejde med Ministeren, hvilket Samarbejde jo er lovet af Ministeren.

Der er i et Lovforslag, jeg kommer til at tale om senere, Lovforslag Nr. 2 paa Dagsordenen, talt om et Regulativ, som skulde udgives for Orlogsværftets Arbejdere. Det skal jeg derfor lade ligge foreløbig. Med det samme jeg taler om de faste Folk paa Orlogsværftet, vil jeg gerne minde om, at naar man nu for Haandværker-Underofficerernes Vedkommende har fastsat Lønninger, der ere lig med dem, der gælde for Underofficerer, som staa indenfor Flaadens Rammer, og man vel tør forudsætte, at Lønnen for Haandværkere vil stige udover, hvad den nu er, saa ville de faste Arbejdere være daarligt